

החלטת ועדת ביקורת בערעור גל רזינסקי – 31.3.2020

בפנינו ערעור שהגיש גל רזינסקי על החלטת ועדת הבחירות לפסול את מועמדותו לוועד המנהל (להלן: "ערעור רזינסקי").

החלטת ועדת הבחירות לפסול את מועמדותו של רזינסקי התקבלה ביחס לערעור על מועמדותו של רזינסקי, אשר הגישו חברי העמותה איתן רחמני ואריאל המאירי, יחד עם דוד כהן וליאור רובין שאינם חברי עמותה (להלן ביחד: "בקשת הפסילה"). יצוין כי ערעוריהם של כהן ורובין נדחו על הסף על ידי ועדת הבחירות.

סדר הדברים יהא כדלקמן:

ראשית, נפרט את תמצית הטענות בבקשת הפסילה.

שנית, נפרט את תמצית הטענות בתשובת רזינסקי לבקשת הפסילה.

שלישית, נפרט את החלטת ועדת הבחירות בבקשת הפסילה.

רביעית, נפרט את תמצית הטענות בערעור רזינסקי.

לבסוף, ניתן החלטה ביחס לערעור רזינסקי.

בקשת הפסילה

1. בבקשת הפסילה נתבקש לקבוע כי התנהגותו של רזינסקי אינה עולה בקנה אחד עם הוראות הקוד האתי, וזאת באופן שמחייב פסילת מועמדותו לוועד המנהל. יצוין כי בבקשת הפסילה פורטו מספר הוראות מהקוד האתי.

2. לתמיכה בטענה זו, הונח בבקשת הפסילה מערך עובדתי הכולל שלושה אירועים: משחק הגביע נגד אדומים אשדוד בעונת 19-20, משחק הליגה נגד הפועל רמת גן בעונת 19-20, ומשחק הליגה נגד בית"ר תל אביב-רמלה בשנת 2017.

3. באשר למשחק נגד אדומים אשדוד: רחמני טען כי "ראה במו עיניו" את רזינסקי צועק לעבר ספסל הקבוצה "היום ימות כאן שחקן". לתמיכה בטענה זו הוגש תצהיר מטעם רחמני.

4. באשר למשחק נגד הפועל רמת גן: רחמני טען כי במהלך המשחק נגד הפועל רמת גן הבחין כי רזינסקי "הסתער לעבר חזי בן עמי" לאחר שהאחרון נפל על הקרקע לאחר שהוכה על ידי אוהד אחר וצעק לעברו שהוא חבר של דוד כהן וכי הוא (חזי) תקף ראשון. רחמני מלין על כך שרזינסקי לא טרח לסייע לחזי אלא "תקף אותו מילולית". כן ציין

רחמני כי מפיו של רזינסקי נדף ריח חריף של אלכוהול. לתמיכה בטענה זו הוגש תצהיר מטעם רחמני וכן הודעת ווצאפ בינו לבין רזינסקי.

לתמיכה נוספת ביחס לאירועי המשחק ברמת גן, צורף גם תצהיר של אריאל המאירי, שטען אף הוא כי היה נוכח באירוע המצער ולאחר שכן עמי נפל איבד רזינסקי את עשתונותיו וצעק על בן עמי כשזה היה במצב של איבוד הכרה. המאירי התרשם כי רזינסקי "ליבה" את האש באותה נקודת זמן במקום להרגיע את המצב.

5. באשר למשחק ברמלה בשנת 2017: נטען כי רזינסקי "התחיל מכות" עם אחד מאוהדי רמלה. לתמיכה בטענה זו צורפו תצהירים של דוד כהן וליאור רובין וכן החלטות בתי דין וסרטונים.

תשובת רזינסקי לבקשת הפסילה

6. רזינסקי טען כי דין הערעור ככל שנוגע לרובין וכהן דחייה על הסף מאחר והם אינם חברי עמותה.

7. רזינסקי הכחיש את גרסתם של כהן ורובין, טען כי ערעורם הוגש בחוסר תום לב וכי הם מצויים בסכסוך אישי עמו.

8. באשר לגרסתו של רחמני טען רזינסקי כי "דבריו הוצאו מהקשרם" וכי ערעורו של רחמני נגוע בחוסר תום לב בשל כך שהוא נמנה על חבריו של מאיר שמיר וכנראה עסק איתו באי אלו עסקים.

9. בכל הנוגע להודעת הוצאפ הסביר רזינסקי כי הוא בסה"כ ניסה להרגיע את הרוחות ולכן אין להסיק דבר מחלופת ההודעות בינו ובין רחמני, וכן כי ההודעה נשלחה בקבוצה בה יש הסכם סודיות.

10. לגבי טענות המאירי טען רזינסקי כי הוא היה במקום בו לא יכול היה לעשות כלום, וכי חזי בן עמי הוא זה שהחל באלימות.

11. רזינסקי סיים בכך שלטענתו מדובר בערעור "פוליטי" הנסמך על כך שהוא (רזינסקי) נמנה על מתנגדיו של מאיר שמיר.

12. לתשובת רזינסקי לא צורף תצהיר או ראיה אחרת כלשהי.

החלטת ועדת הבחירות

13. ועדת הבחירות קיבלה את עמדתו של רזינסקי כי מי שאינו חבר עמותה אינו יכול ליטול חלק פעיל בה ובוודאי שלא להגיש ערעור על הצגת מועמדות, ודחתה את ערעורם של כהן ורובין על הסף.
14. ועדת הבחירות קבעה כי הגם שערעורם של רובין וכהן נדחה אין מניעה מלהשתמש בתצהיריהם בכדי לבסס ממצאים עובדתיים.
15. בהתאם לחוק העמותות, ועדת הבחירות קבעה כי התנהגות נפסדת מאפשרת לעמותה שלא לקבל לשורותיה חברים שאינם עומדים בסטנדרט ההתנהגות המוסכם בתקנון ואף להפסיק את חברותם של חברים שאינם עומדים בסטנדרט ההתנהגות שנקבע בקוד האתי.
16. ועדת הבחירות ציינה כי השאלה המתעוררת היא האם אי עמידה בסטנדרט ההתנהגות המוסכם המיוחס לרזינסקי יכול לפסול חבר עמותה המבקש להציג מועמדות לוועד המנהל.
17. ועדת הבחירות עמדה על כך כי עיון בתקנון מגלה כי ההוראה התקנונית היחידה הדנה בסטנדרט ההתנהגות המצופה מחבר ועד היא סעיף 9 לקוד האתי שקובע כי חבר ועד מנהל מחויב לתת דוגמא אישית להטמעת הקוד האתי.
18. בנוסף, נקבע כי סעיף 136 לתקנון העוסק בסייגים לכהונת חברי ועד מנהל, ועדת ביקורת, ועדת קבלה כולל 4 סעיפי משנה וכי אי עמידה בסטנדרט ההתנהגות המוטמע בקוד האתי אינו אחד מהם והשאלה היא האם סעיף 136 קובע רשימת מקרים סגורה.
19. בשאלה זו הכריעה ועדת הבחירות כי התשובה לכך הנה בשלילה שכן לא יתכן כי לעמותה תהיה הזכות להפסיק את חברותו של חבר עמותה רגיל מן המניין בשל אי עמידה בסטנדרטים של התנהגות ראויה אך לא למנוע מחבר עמותה לכהן כחבר ועד מנהל, בבחינת קל וחומר, כי אדם שלא ראוי להימנות על חברי העמותה – לא יוכל לכהן בוועד המנהל של אותה עמותה.
20. עוד הוסיפה ועדת הבחירות כי סעיף 56 לתקנון קובע במפורש כי על הוועד המנהל וכל אחד מחבריו לפעול לטובת העמותה במסגרת מטרותיה והתקנון... וכללי התנהלות תקינה של עמותות. הוראה זו מאפשרת להדיח חבר ועד מנהל שלא פועל במסגרת התקנון, לא כל שכן – למנוע מחבר עמותה להציג מועמדות. לעמדת ועדת הבחירות, ברור לחלוטין כי סמכות להדיח חבר ועד מנהל כוללת בתוכה גם את האפשרות שלא לאפשר לחבר עמותה שהתנהג בניגוד לקוד האתי להציג מועמדות.

21. עוד הוסיפה ועדת הבחירות כי גם סעיף 28 לחוק העמותות מאפשר הפסקת חברותו של חבר בוועד מנהל וסעיף זה חלק גם על עמותת הכחולה מכוח סעיף 76 לתקנון.
22. ועדת הבחירות ציינה כי סעיף 2 לקוד האתי קובע מפורשות כי בעלי התפקידים העמותה יהיו מחויבים לעקרונות הליבה וסעיפי הקוד האתי וכי עליהם לאשר קבלת הקוד האתי בטרם יתקבלו כבעלי תפקיד בעמותה, וכי הוראה זו אינה מותרתה מקום לספק.
23. לנוכח כל זאת, ועדת הבחירות קבעה כי קיימת לוועדה סמכות לפסול את מועמדותו של חבר לכהונה בוועד המנהל במידה וזה לא עומד בסטנדרטים המוסכמים בקוד האתי.
24. בהמשך לכך, הוסבר בהחלטת ועדת הבחירות כי התקנון מהווה את החוזה בין החברים וברגע שחבר בחר להצטרף לעמותה הוא נכנס למערכת החוזית הקבועה בתקנון ואינו יכול לבוא בטענות מקום שהעמותה מבקשת לאכוף את תקנונה המוסכם.
25. ועדת הבחירות קבעה כי השאלה שיש לבדוק היא האם אכן הוכח כי רזינסקי עבר על כללי ההתנהגות המוסכמים כפי שנקבעו בקוד האתי של העמותה.
26. באשר למשחק הגביע מול אדומים אשדוד – ועדת הבחירות קבעה כי גרסתו של רחמני לא נסתרה ומנגד – לא הובאה הכחשה מפורטת מצד רזינסקי והדבר אינו פועל לטובתו.
27. באשר לאירוע ברמת גן – ועדת הבחירות קבעה כי גרסתם העובדתית של רחמני והמאירי הובעה בפירוט מלא והיא סדורה ומגובשת. הגרסה לוותה בתצהיר, כנדרש.
- מנגד – ועדת הבחירות קבעה כי הכחשתו של רזינסקי הייתה כוללנית וסתמית. רזינסקי לא טרח לפרט במה הוא מודה מהמיוחס לו ומה מוכחש לחלוטין. רזינסקי לא טרח לצרף גרסה נוספת שיכולה הייתה לחזק את גרסתו (והיו המון עדים לאירוע). רזינסקי אף לא טרח לצרף תצהיר ודי היה בכך כדי להביא לדחיית גרסתו.
28. ועדת הבחירות עמדה על כך כי הן רחמני והן המאירי טענו כי רזינסקי צעק וצרח על חבר הוועד המנהל חזי בן עמי בעודו שכוב על הרצפה ורזינסקי טען כי עמד רחוק מהמקרה.
29. עוד הוסיפה וקבעה ועדת הבחירות, כי גם התכתבות הווצאפ בין רחמני ורזינסקי מחזקת את גרסתם של המאירי ורחמני וממנה עולה כי בזמן אמת קיבל עליו רזינסקי את הביקורת (ואין ביקורת בלי אחריות).
30. ועדת הבחירות העירה כי בשים לב לחומרת הדברים שרשם רחמני בהודעת הווצאפ "אתה היית רחוק מלהרגיע את הרוחות, אתה צעקת על חזי שהוא חבר של דוד כהן"

ניתן היה לצפות כי רזינסקי יכחיש את הנטען לו בזמן אמת ובשאל נפש אך הודעתו של רזינסקי מוכיחה דווקא אחרת. ועדת הבחירות לא קיבלה את ההסבר של רזינסקי בהיותו בלתי מפורט וסוג של גרסה כבושה שהועלתה רק בדיעבד וככל הנראה לצורכי הגנה.

31. ועדת הבחירות ציינה כי לא נעלמה מעיניה טענתו של רזינסקי בדבר היותה של התכתובת חסויה אך הוא לא הביא כל ראיה כי אכן מדובר בתכתובת חסויה וככל שסבור רזינסקי כי מדובר בתכתובת חסויה הוא יכול לפעול כאוות רצונו אך את היותה של התכתובת ראיה בערעור זה אין הוא יכול למנוע.

32. ועדת הבחירות קבעה כי ההתנהגות המיוחסת לרזינסקי אינה מחמיאה לו ומנוגדת לחלוטין לקוד האתי של העמותה. לא זו ההתנהגות המצופה מחבר עמותה אחד למשנהו, לא כל שכן – כאשר מדובר בחבר ועד ותיק, חזי בן עמי, שכל מי שמכיר את העמותה יודע את מידת תרומתו לעמותה. לדעת ועדת הבחירות, לא ניתן היה לבוא בטענות אם רזינסקי לא היה מתערב באירוע אך הטענה (שלא נסתרה) כי רזינסקי התנפל בצעקות על חזי בעודו שכוב על הרצפה לאחר מכה שקיבל בפניו (שאשפזה אותו למשך מספר ימים) היא היא שמהווה הפרה בוטה של הקוד האתי.

33. באשר לאירוע ברמלה – ועדת הבחירות ציינה כי מעבר לגרסתם של רחמני ורובין הוצגו בפניה החלטות בית דין, סרטונים ותמונות המעידות מעבר לכל ספק סביר כי רזינסקי היה מעורב באירוע אלים ופירטה בהחלטתה פסק דין של בית הדין המשמעתי של ההתאחדות לכדורגל המתאר ריצה של אוהדי הפועל פתח תקווה לעבר אוהדי רמלה.

34. לעמדת ועדת הבחירות, החלטה זו של בית הדין מהווה החלטה חלוטה והממצאים שנקבעו בה יכולים להוות מעשה בית דין ולבטח מחייבים אותה.

35. ועדת הבחירות העירה כי מהסרטונים והתמונות שהוצגו בפניה די ברור כי רזינסקי נכלל בגדר אותם אוהדים שיזמו את הקטטה המיותרת שלא רק שעלתה לקבוצה בנקודות אלא גרמה לפגיעה קשה בדעת הקהל וסיכנה מאות אוהדים אחרים, וכי על כל האמור יש להוסיף את גרסתו של רובין שחזק את הנטען.

36. ועדת הבחירות ציינה, כי לא נעלמה מעיניה הטענה שהעלו אוהדים שהיו מעורבים באותה תגרה (ובהם גם רזינסקי) כי מדובר היה בהגנה עצמית אך גרסה זו נדחתה על ידי בית הדין של ההתאחדות לאחר בדיקה עובדתית ולדעת ועדת הבחירות לא ניתן להתערב בקביעה זו.

37. ועדת הבחירות ציינה כי גם הפעם לא טרח רזינסקי להשיב להאשמות חמורות אלו בצורה רצינית ובחר להעביר תגובה לאקונית וסתמית ללא כל תצהיר, ראיות ו/או עדויות נוספות.

38. יצוין, כי ועדת הבחירות הבהירה באשר לאירועים באשדוד וברמת גן, כי אם היו אלו אירועים בודדים ניתן היה אולי להסתפק באזהרה, אך לעמדת ועדת הבחירות מכלול האירועים במצטבר מחייב את פסילת מועמדתו של רזינסקי לוועד המנהל.

39. ביחס לטענה כי רזינסקי נטל חלק בשירת "שתהיה השואה למכבי", ועדת הבחירות ציינה כי טענה זו הובאה ללא פירוט מספק ובסרטון שצורף לא נראה רזינסקי כמי שנטל חלק בשירה הבזויה. לפיכך, לא ניתן לקבל את הטענה.

40. ביחס לטענה שהעלה כהן לפיה רזינסקי היכה וסחט אותו, ועדת הבחירות ציינה כי לא הובאה לה כל ראיה, והיה מקום לעשות כן בשים לב לכך שכהן טען כי רזינסקי הורחק לחודש. דווקא העובדה כי לא הוגש כתב אישום וממילא לא נרשמה הרשעה מחליש את הטענה.

41. ועדת הבחירות קבעה כי גם הטענה כי רזינסקי כינה את בן עמי בקבוצת הווצאפ "מלשין" אינה רלוונטית בשים לב לכך שלא הובאה לכך כל ראיה וגם לא תצהיר (של בן עמי).

42. בשולי הדברים ציינה ועדת הבחירות, כי טענותיו של רזינסקי בדבר היות הערעור "פוליטי" לא הוכחו, לא פורטו כדבעי ואינן אלא סיסמאות ריקות מתוכן, ועדיף היה מבחינת רזינסקי להעלות טענות לגופו של ענין ולא טענות כוללניות שהקשרן לסוגיה – בלתי קיים.

43. בסיכומו של דבר ועדת הבחירות קבעה כי הוכח שרזינסקי התנהג בצורה שאינה עולה בקנה אחד עם הוראות התקנון והקוד האתי באופן כה בוטה המצדיק את שלילת זכאותו להעמיד עצמו להיבחר לוועד המנהל.

ערעור רזינסקי

44. בפתח הדברים יצוין, כי ערעור רזינסקי אוּחז כ-30 עמודים, אשר חלק ניכר בהם מהווה חזרה על דברים שכבר נאמרו. לפיכך, להלן נפרוט את תמצית הטענות.

45. רזינסקי חוזר על הטענה כי כהן ורובין אינם חברי עמותה וכי יש לדחות את ערעורם על הסף. בעניין זה מוסיף וטוען רזינסקי כי ועדת הבחירות לא באמת קיבלה את עמדתו

לפסול את ערעוריהם של כהן ורובין, שכן השתמשה בתצהירים שהוגשו מטעמים. בעניין זה טוען רזינסקי כי שימוש בתצהירים של כהן ורובין על אף דחיית ערעורם מהווה "זלזול חמור באינטליגנציה" ו-"חוסר עקביות וחוסר הבנה בסיסית של החוק וסדרי הדין".

46. רזינסקי טוען כי הקוד האתי נחתם תוך כדי כהונתו בוועד המנהל ולא לפניו, וכי בכל אופן הוא נותן דוגמה אישית ומקפיד על התנהלות הולמת וראויה. בעניין זה מוסיף רזינסקי, כי "לא הגיוני משפטית ולוגית להשתמש במסמך שאדם לא חתום עליו כלל לצורך פסילת מועמדותו". לצד זאת, רזינסקי מוסיף לגבי הקוד האתי כי "למען הסר ספק, אני חתום עליו, מכבד אותו ופועל לפיו".

47. רזינסקי מכחיש פעם נוספת את גרסתו של רחמני, וכי העובדה שוועדת הבחירות לא התייחסה להכחשה שלו "מסיבות טכניות" הינה חוסר תום לב באופן שמטיל צל כבד על ועדת הבחירות.

בהקשר זה טוען רזינסקי כי לא ידע שעליו להביא ראיות שכנגד וכי סבר כי יתחשבו בתשובתו לבקשת הפסילה ויאמצו אותה.

רזינסקי מוסיף וטוען לגבי רחמני, כי מדובר ב"איש של מאיר שמיר, מוכח באופן ודאי" וכי ערעור רחמני הוגש כי רזינסקי מתנגד למאיר שמיר.

48. רזינסקי טוען כי לא הסתער על חזי בן עמי, וכי הוא מצרף בנושא זה עדות של 7 אנשים שימסרו גרסה שונה מזו של רחמני, וכי לכל היותר ניתן להאשים איתו ב"אי סיוע".

49. רזינסקי טוען כי המאירי הוא חבר טוב של חזי בן עמי וכי עדות המאירי סותרת את עדותו של רחמני. רזינסקי טוען בעניין זה כי ועדת הבחירות השמיטה מהחלטה פרטים "שלא היו נוחים לה לעין או לאוזן".

50. רזינסקי טוען כי חזי בן עמי הוא האשם הבלעדי באירוע ברמת גן, וכי האירוע נגמר בנזק מינורי לבן עמי. בעניין זה מצרף רזינסקי החלטה של בית המשפט בעניין הארכת המעצר של האוהד שתקף את חזי בן עמי, בה נקבע כי בן עמי הוא שיזם את האלימות.

51. רזינסקי טוען כי לא שתה אלכוהול לפני המשחק ברמת גן, וכי ממילא מותר לשתות אלכוהול לפני משחקים, וכי חברי הוועד המנהל נפגשים ככלל לשתות לפני משחקים.

52. רזינסקי חוזר על טענותיו ביחס להודעת הווצאפ כפי שפירט אותן בפני ועדת הבחירות, וכי ועדת הבחירות שגתה בפרשנות שלה.

53. רזינסקי טוען ביחס לאירוע ברמלה, כי משטרת רמלה חקרה את האירוע ומצאה כי אינו אשם, ובעניין זה הוא מצרף החלטה של משטרת ישראל וכן עדות של 9 אנשים שטוענים כי הציל את חייהם ורכושם באותו משחק.
54. בעניין זה עוד טוען רזינסקי, כי מדובר באירוע שקרה 4 חודשים לפני שנבחר לוועד המנהל לראשונה וכי הדבר נעלם מעיני ועדת הבחירות. לטענתו, הדברים היו ידועים עוד בטרם נבחר לראשונה ולא ברור מדוע הדברים עולים כעת. בשל כך, הדבר מהווה פגם חמור בתהליך השפיטה ובשיקול הדעת של ועדת הבחירות.
55. רזינסקי מכחיש פעם נוספת את גרסתו של המאירי, וטוען כי ועדת הבחירות מנסה להטיל עליו אחריות פלילית למקרים שהתבררו במשטרה והוכח שלא היה לו שום קשר אליהם. רזינסקי טוען כי נשמע רק צד אחד לסיפור, וכי מדובר בצד מגמתי ומבוסס על ערכי חברות רבת שנים בין המערערים לבין עצמם ובין המערערים לבין יו"ר ועדת הבחירות.
56. רזינסקי טוען כי מדובר לכאורה במשפט פלילי ולכן צריך להוכיח את אשמתו מעל לכל ספק סביר, ובענייננו לא הוכחה אשמתו אפילו ברמת 10%.
57. רזינסקי טוען כי ועדת הבחירות לא יכולה "גם לקבוע את סטנדרט ההתנהגות, גם להגיש את הערעור וגם לדון בערעור".
58. רזינסקי טוען כי לא ניתנה לו הזכות הבסיסית להיות מיוצג על ידי עורך דין ומדובר בפגם שיפוטי חמור וחריף.
59. רזינסקי טוען כי לא בדין התייחסה ועדת הבחירות לתצהירים שהוגשו מטעם אנשים שאינם חברי עמותה, וכי למען הסר ספק הוא מכחיש את דבריהם של כהן ורובין. רזינסקי טוען שמדובר ב"צמד נוכלים שחברו להם יחדיו להוריד אותו פוליטית". רזינסקי מוסיף וטוען כי ההתעלמות לכאורה מהעובדה שקיים סכסוך אישי בינו לבין כהן מלמדת שלוועדת הבחירות יש אינטרס לפסול את המועמדות שלו.
60. רזינסקי מוסיף וטוען כי אם ועדת הבחירות הייתה מבקשת לדעת במדויק מה עשה ברמלה, הוא היה מציג את כל חומרי החקירה בנושא, וכי הסרטון מרמלה שהוצג בפני הוועדה לא הוצג במלואו, וכי אם היה מוצג הסרטון המלא היה מתחוויר כי הוא רץ להרגיע את הפושעים שזרקו אבנים.
61. רזינסקי מוסיף וטוען כי כהן הגיש את הערעור מטעמו על מנת להביא להכרעה שבה יוכל כהן להשתמש כדי להגיש תביעה אזרחית נגדו.

62. עוד טוען רזינסקי כי מטרתם של כהן ורובין היא "שהפועל תמות" וכי להתחייס לערעור שהוגש מטעמו של כהן זה מתן פרס למחריבי המועדון.
63. רזינסקי מוסיף וטוען כי ועדת הבחירות לא אפשרה לו זכות תגובה ראויה, לא נאמר לו כיצד תגובתו צריכה להיראות ואם היה יודע שמדובר בהליך משפטי סבוך היה נעזר בעו"ד מהשורה הראשונה בארץ, וכן היה מבקש תקציב מהעמותה לטובת העניין, שכן הוא נמנה בין חבריה. כן מוסיף רזינסקי כי לא ניתן לו די זמן להגיש את תגובתו. כל זאת, לטענת רזינסקי, מעמיד בספק את יכולתו של יו"ר ועדת הבחירות לכהן בראשה.
64. רזינסקי מוסיף וטוען כי לא הגיש תצהיר בין היתר מהטעם שעלות הפקתו גבוהה, וכי ועדת הבחירות לא הסבירה לו מה הוא תצהיר, למה משמש, למה צריך אותו ומדוע אי הגשת תצהיר תעמוד כנגדו. בעניין זה מוסיף וטוען רזינסקי, כי אין עו"ד במדינת ישראל שיוכל לחתום על תצהיר לאדם שהוא לא מכיר אותו ואת סיפור המקרה.
65. רזינסקי טוען כי חבר ועדת הבחירות, עופר שימר, אשר חתום על החלטת ועדת הבחירות, כתב לו שבשל עומס בחייו הפרטיים עבר על ההחלטה בעניינו רק ברפרוף. בעניין זה טוען רזינסקי כי מדובר בהליך קלוקל ובאישורו אסור בדיעבד. בעניין זה רזינסקי מצרף תכתובת ווצאפ בינו לבין עופר שימר.
66. רזינסקי טוען כי לוועדת הבחירות אין כישורים מספקים על מנת לקבוע אם עבר על הקוד האתי ולפסול את מועמדותו.
67. רזינסקי טוען כי לא ניתן לפסול את מועמדותו לוועד המנהל ללא סילוקו מהעמותה.
68. רזינסקי משווה את פסילת מועמדתו לפסילת מועמד לכנסת בהתאם לסעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת, וטוען כי עמותת הכחולה אינה שונה מכנסת ישראל.
69. רזינסקי טוען כי לא הוסבר לו שתקנון העמותה מהווה את החוזה בין החברים, וברגע שחבר בחר להצטרף לעמותה הוא נכנס למערכת החוזית הקבועה בתקנון ואינו יכול לבוא בטענות מקום שהעמותה מבקשת לאכוף את תקנונה המוסכם. בעניין זה מוסיף רזינסקי וטוען כי לא ניתן לקבוע כי הוא אינו יכול להתנגד לסעיפים שעמם הוא לא מסכים. רזינסקי טוען כי על מנת לאכוף את ההוראה בתקנון המאפשרת לפסול את מועמדותו, יש לאכוף את התקנון במלואו והדבר לא נעשה.
70. רזינסקי חוזר וטוען כי האירועים המיוחסים לו במשחק באשדוד אינם נכונים, וכי אם היו נכונים לא היה מקום לגלות מידה של סלחנות כלפיו כפי שעשתה ועדת הבחירות.

71. רזינסקי טוען כי התצהירים שהוגשו מטעמם המערערים לא היו מאומתים כדין על ידי עורך דין ולכן יש לפסול אותם.

72. רזינסקי טוען ביחס לאירוע ברמלה, כי יו"ר ועדת הבחירות מייחס לרזינסקי אחריות על אירוע זה בשל העובדה שהמועדון הפסיד בדין בבית הדין של ההתאחדות, בו ייצג יו"ר ועדת הבחירות את המועדון.

73. לבסוף, רזינסקי טוען כי יש לאפשר לו להתמודד בבחירות בשם העקרון הדמוקרטי, וכי לא הורשע בפלילים ביחס לאף אחד מהאירועים הנטענים.

החלטה

74. בפתח הדברים יובהר, כי ועדת הבחירות היא בעלת הסמכות והידע המקצועי לדון ולהכריע בנושא מועמדות חברי העמותה לוועדות השונות. ועדת הביקורת, ביושבה כערכאת ערעור על החלטת ועדת הבחירות, תתערב ותהפוך החלטה רק במקרה בו הצביע המערער על טעות של ממש בהחלטת ועדת הבחירות.

75. עוד יוער, כי ערעור בפני ועדת ביקורת, ביושבה כוועדת ערעורים על ועדת הבחירות, אינו המקום לביצוע מקצה שיפורים ולהצגת ראיות חדשות או להעלאת טיעונים שלא היו פרוסים בפני ועדת הבחירות. כאמור, מטרתו של ערעור בפני ועדת ביקורת הינו להצביע על טעות של ממש בהחלטת ועדת הבחירות בהסתמך על הטיעונים והראיות שהוצגו בפניה.

76. נקדים את המאוחר ונציין כבר עתה, כי לא מצאנו בהחלטת ועדת בחירות פגם המצדיק את התערבותנו ופסילת ההחלטה.

77. לטעמנו, בדין קבעה ועדת הבחירות כי בידיה סמכות לפסול מועמד מלהציג מועמדותו לוועד המנהל, וזאת בבחינת קל וחומר כאשר בהתאם לתקנון העמותה ניתן אף לפסול חברות בעמותה בתנאים המתאימים.

בעניין זה לא קיבלנו את טענת רזינסקי, לפיה לא ניתן לפסול מועמד לוועד המנהל ללא שלילת חברותו בעמותה. טענה זו נטענה בעלמא וללא ביסוס עובדתי או משפטי, וממילא לא נטענה בפני ועדת הבחירות.

78. לטעמנו, בדין קבעה ועדת הבחירות, כי בידיה לפסול מועמדות של חבר עמותה שלא עומד בהוראות הקוד האתי.

בעניין זה לא קיבלנו את טענת רזינסקי לפיה לכאורה לא ניתן לפסול את מועמדתו מכוח הקוד האתי מכיוון שזה נחתם תוך כדי כהונתו בוועד המנהל. בעניין זה יצוין כי תחולת הקוד האתי קמה מכוח התקנון והיא כלפי כל חברי העמותה. כמו כן, אין בעובדה שהקוד נחתם על ידי חברי הוועדות, כאקט הצהרתי, לאחר בחירת רזינסקי לוועד המנהל, כדי להפחית מתחולתו של הקוד האתי. בכל אופן, ממילא טענה זו לא הייתה בפניה של ועדת הבחירות. יובהר גם כי רזינסקי בעצמו טען בפנינו ביחס לקוד האתי כי "למען הסר ספק, אני חתום עליו, מכבד אותו ופועל על פיו".

79. לאחר שקבענו כי לוועדת הבחירות הסמכות לפסול מועמדות של חבר עמותה לוועד המנהל על יסוד אי עמידה בהוראות הקוד האתי, כעת נפנה לראות אם בדין החליטה ועדת הבחירות כי רזינסקי לא עמד בהוראות אלה באופן המצדיק פסילתו.

80. ועדת הבחירות קבעה כי רזינסקי לא עמד בחובתו מכוח סעיף 9 לקוד אתי, הקובע כי חבר ועד מנהל מחויב לתת דוגמה אישית להטמעת הקוד האתי.

81. בעניין זה הסתמכה ועדת הבחירות על מכלול ראיות שלם שהוצג בפניה על ידי מגישי הבקשה לפסילה ביחס לשלושת האירועים שפורטו בהחלטתה, ובכלל זה ארבעה תצהירים, סרטונים ותמונות. זאת, כאשר מנגד עמדה תשובת רזינסקי שהוגשה ללא תצהיר לסתור ואשר דחתה את הטענות באופן לקוני.

82. בערעור בפנינו חזר רזינסקי והכחיש את גרסת מגישי הבקשה, והמשיך וטען למניעים נסתרים ושיקולים זרים שעמדו בבסיס הגשת בקשת הפסילה.

83. יצוין כי אף לערעור בפנינו רזינסקי לא צירף, ואף לא ביקש לצרף, תצהיר לתמיכה בטענותיו. עוד יצוין בעניין זה, כי שלושת ההודעות שצירף רזינסקי מטעם אנשים שונים לתמיכה בטענותיו אינן יכולות לסייע לו. זאת, הן מן הטעם שערעור בפני ועדת ביקורת אינו המקום להצגת ראיות חדשות, והן מן הטעם שמדובר בהודעות שאינן ערוכות כתצהיר וממילא אינן חתומות על ידי איש.

84. עוד נציין בהקשר זה, כי אין בידינו לקבל את טענת רזינסקי לפיה יש לפסול את התצהירים שהוגשו בתמיכה לבקשת הפסילה מהטעם שאינם מאומתים כדין. זאת, שכן בהתאם להוראות הרלוונטיות של ועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין, במועד הגשת התצהירים ניתן היה להגיש תצהירים שאינם מאומתים תוך התחייבות לבצע אימות כדין לאחר סיום מצב החירום בו אנו מצויים בשל נגיף הקורונה.

85. בנוסף, אין בידינו לקבל את טענת רזינסקי לפיה משנדחו על הסף ערעוריהם של כהן ורובין, לא ניתן להתחשב בתצהיריהם. מדובר בטענה שגויה וממילא אינה מבוססת.
86. בעניין זה חשוב להזכיר פעם נוספת – אין זהו מקומה של ועדת הביקורת לשמוע מחדש ראיות ולהחליף את שיקול דעתה של ועדת הבחירות בקשר עם קביעת העובדות שבסיס החלטה, אלא מקומה של ועדת הביקורת, משהוגש אליה ערעור, הוא לוודא כי לא נפל פגם משמעותי בהחלטתה של ועדת הבחירות על בסיס הקביעות העובדתיות שהאחרונה קבעה.
87. במצב דברים זה, לא מצאנו מקום להתערב בהחלטתה של ועדת הבחירות אשר קבעה על בסיס הראיות שהונחו בפניה כי רזינסקי לא עמד בחובותיו בהתאם לסעיף 9 לקוד האתי, וזאת באופן המצדיק פסילת מועמדותו. נציין בעניין זה כי ועדת הבחירות לא מצאה מקום להתערב בהחלטת ועדת הבחירות לגבי אירוע ר"ג ואירוע רמלה, אך היא מוצאת לנכון להסתייג מההכרעה בעניין אירוע אשדוד, אשר מבוססת על תצהיר בודד (אף בהיעדר ראיה לסתור). יחד עם זאת, די בשני האירועים הללו כדי לבסס את ההחלטה לדחות את הערעור.
88. בערעורו העלה רזינסקי טענות שונות אשר לא היו בפניה של ועדת הבחירות. על אף שאין להתייחס לטענות אלה, למעלה מן הצורך ועל מנת שלא נימצא חסרים, להלן נתייחס לחלק מהטענות הנוספות שהועלו על ידי רזינסקי בערעורו בפנינו.
89. באשר לטענה כי האירוע ברמלה אירע ארבעה חודשים לפני שנבחר לוועד, וכי העובדה שהועלו כעת על אף שלא הועלו בבחירות הקודמות מהווה פגם חמור. יצוין כי יש טעם מסוים בדבריו של רזינסקי. אכן, אם הדבר בער בעצמותיהם של מגישי בקשת הפסילה, חזקה עליהם כי היו מעלים את טענותיהם בהזדמנות הראשונה. יחד עם זאת, העלאת הטענה בהזדמנות הראשונה אינה חזות הכל וממילא מועמדותו של רזינסקי נפסלה על ידי ועדת הבחירות בשל מכלול האירועים ולא בשל האירוע ברמלה לבדו.
90. באשר לטענה כי בקשת הפסילה מבוססת על חברות רבת שנים בין מגישי בקשת הפסילה לבין עצמם וביניהם לבין יו"ר ועדת הבחירות. מדובר בטענה שנטענה בעלמא וללא כל ביסוס. מוטב היה אלמלא היית מועלית טענה זו המטילה ללא הצדקה צל על יושרה של ועדת הבחירות.
91. באשר לטענה כי מדובר בענייננו לכאורה במשפט פלילי וכי היה על ועדת הבחירות להוכיח את "אשמתו" של רזינסקי מעל כל ספק סביר. מדובר בטענה שגויה מיסודה.

דין העמותה, כפי שנקבע בתקנון ובקוד האתי, אינו דין פלילי. בסמכותה של העמותה לאמץ סטנדרטים מחמירים של התנהגות וכן סטנדרטים שונים בעניין נטל ההוכחה. מכל מקום, ועדת הבחירות קבעה שאחריותו של רזינסקי בקשר עם האירועים הנטענים הייתה מעל לכל ספק סביר.

92. באשר לטענה כי ועדת הבחירות לא יכולה "גם לקבוע את סטנדרט ההתנהגות, גם להגיש את הערעור וגם לדון בערעור". מדובר בטענה שנטענה בעלמה וללא ביסוס. כלל לא ברורה הטענה כי ועדת הבחירות היא שהגישה את הערעור, וממילא מדובר בטענה מופרכת אשר מטילה שלא בצדק צל על יושרת ועדת הבחירות. מוטב היה אלמלא טענה זו הייתה נטענת.

93. באשר לטענת רזינסקי כי ועדת הבחירות לא אפשרה לו זכות תגובה ראויה, לא נאמר לו כיצד תגובתו צריכה להיראות ואם היה יודע שמדובר בהליך משפטי סבוך היה נעזר בעו"ד מהשורה הראשונה בארץ, ולא ניתנה לרזינסקי הזכות להיות מיוצג על ידי עורך דין. יצוין כי חזקה על אדם המבקש להיבחר לוועד המנהל של עמותה בת למעלה מ-1000 חברים, ואשר מוגשת בקשה לפסילת מועמדותו המגובה בתצהירים רבים וראיות, כי יערך להגיב בהתאם. כמובן שאין להטיל את האחריות בעניין זה על כתפיה של ועדת הבחירות.

94. באשר לטענה כי אם היה נשאל באשר לאירוע ברמלה, היה מציג את כל חומרי החקירה בנושא וכי הסרטון מרמלה לא הוצג במלואו. יצוין כי המקום בו התבקש רזינסקי להציג את גרסתו ביחס לאירוע ברמלה היא כאשר התבקש להשיב לבקשת הפסילה, וועדת הבחירות לא מנעה ממנו להביא איזה ראיות שיחפוץ.

95. באשר לטענת רזינסקי, כי חבר ועדת הבחירות, עופר שימר, עבר על ההחלטה בעניינו של רזינסקי רף ברפרוף על אף שחתום עליה, וזאת באופן המחייב פסילת ההחלטה. יצוין כי ועדת הביקורת ערכה בירור בעניין זה ונמצא כי חבר ועדת הבחירות עופר שימר אישר את החלטת ועדת הבחירות בעניין רזינסקי לפני שנשלחה.

96. באשר לטענה כי לכאורה סעיפים בתקנון שאינו מסכים להם אינם חלים עליו. כמובן שמדובר בטענה שגויה מבחינה משפטית.

לנוכח כל האמור והמפורט לעיל, הערעור נדחה.

תומר שמיר

עידן פורת

יוני לב ארי

שלמה בן עזרא

חברי ועדת ביקורת